

مذاکرات مجلس

صورت مشروح مجلس روز پنجشنبه ۳ آذر ماه ۱۳۱۱ * (۲۴ رجب ۱۳۵۱)

فهرست مذاکرات

۱) تصویب صورت مجلس	۶) تقسیم ۵ فقره لایحه توسط آقای وزیر مالیه
۲) تصویب چند فقره مرخصی	۷) تصویب لایحه اصلاح بودجه صحرای کل
۳) تصویب لایحه اعتبار برای تنظیمه های ولایات	۸) افتراح برای شرفیابی در روز محبت
۴) شور اول لایحه مجازات مرتکبین قاچاق اجناس دخانیه	۹) موقع دستور جلسه بعد - ختم جلسه
۵) شور دوم تصویب لایحه فروش ابله غیر ضروری دولتی	

مجلس يك ساعت و ربع قبل از ظهر برپاست آقای دادگر تشکیل گردید

صورت مجلس پنجشنبه بیست و ششم آبان ماه را آقای مؤید احمدی (منشی) قرائت نمودند * * *

[۱ - تصویب صورت مجلس]

رئیس - آقای ملک زاده
 دکتر ملک زاده - قبل از دستور
 رئیس - آقای دشتی مخالفتی دارید در صورت مجلس ؟
 دشتی - پیش از دستور
 رئیس - قبل از اینکه صورت مجلس تصویب شود يك تذکری ضرور است بنده بدهم و آن این است که در صورت مجلس اینطور نوشته اند که آقای روحی پیشنهاد کردند که مجلس ها بزاندانها تبدیل شود. آقای مفتی هم تذکر دادند که کلمه زندان کلمه بدی است و اصطلاح خوبی نیست. خود آقای روحی هم مرا متذکر کردند که کلمه مجاریس که يك کلمه عربی و زمختی است (دشتی - خیلی قلمبه بود) بلی. آن را منظورشان بود که مجلس ها نوشته شود و در مقابل آنهم در پراکنش نوشته

* * * عین مذاکرات مشروح یکصد و شانزدهمین جلسه از دوره هشتم تقنینیه (مطابق قانون ۸ آذر ماه ۱۳۰۵)

دائرة تند نویسی و تحریر صورت مجلس

* * * اسامی غائبین جلسه گذشته که ضمن صورت مجلس خوانده شده :

غائبین با اجازه - آقایان : میرزا حسین خان افشار - فزونی - اسکندری - آشتیانی - باستانی - چاپچی - تربیت - صفاری - فرشی - حبیبی - اعتبار - بیات ماکو - حاج غلامحسین ملک
 غائبین بی اجازه - آقایان : ملک مدنی - تیمور تاش - میرزا سید مهدی خان فاطمی - ناصری - حاج محمد رضا بهبهانی - عراقی - مرتضی خان بیات - طهرانی - معتمد سنگ - طباطبائی روجردی - عبدالعزیز خان ذیبا - کازرونی - موقر - مردهی - امیر اسدالله خان عامری - مسعود تابتی - شریعت زاده - حکمت - قوام .
 دیر آمدگان بی اجازه - آقایان : حاج میرزا حبیب الله امین - حاج تقی آقا وهاب زاده - رهنما - بونس آقا وهاب زاده

شود زندانها (صحیح است) در مقابل مجلسها در بین الهلالین نوشته شود زندانها (روحی - صحیح است) حالا اگر همینطور اجازه می فرمائید تصحیح بکنیم. (نمایندگان - صحیح است)
(در اینموقع چند نفر از آقایان بمجلس وارد و عده برای رأی کافی گردید)

رئیس - در آنموقع که اعلام نکردم تصویب صورت مجلس را برای این بود که عده کافی نبود ولی حالا عده کافی شد. در صورت مجلس نظری نیست؟ (اظهاری نشد) صورت مجلس تصویب شد از آقایان خواهش میکنم که غالباً باین تابلوها توجه داشته باشند (صحیح است) ما همیشه هفتاد و هفت نفر برای کار کردن لازم داریم. (صحیح است)

[۴ - تصویب چید فقره مرخصی]

رئیس - چند فقره خبر از طرف کمیسیون عراض و مرخصی رسیده است قرائت می شود.
خبر مرخصی آقای موقر.

نماینده محترم آقای موقر از تاریخ ۷ آبان ماه ۱۳۱۱ الی ۲۵ دیماه ۱۳۱۱ برای رسیدگی بامور محلی تقاضای مرخصی نموده و یک عشر از مقرری این مدت را هم اختصاص فقرا و مستحقین داده اند کمیسیون با تقاضای ایشان موافق و اینک خبر آن را تقدیم میدارد.

رئیس - آقایانی که با مرخصی آقای موقر موافقت دارند قیام فرمایند.
(اکثر برخاستند)

رئیس - تصویب شد. خبر مرخصی آقای آدینه جان آخوند بار علی:
خبر مرخصی آقای آدینه جان آخوند:

نماینده محترم آقای آدینه جان آخوند بار علی برای رسیدگی بامور محلی تقاضای ۲۷ روز مرخصی از تاریخ چهارم آذرماه ۱۳۱۱ نموده اند کمیسیون با تقاضای ایشان موافق و اینک خبر آن را تقدیم میدارد.

رئیس - اشکالی نیست؟ (گفته شد خیر) موافقین بامرخصی آقای آدینه جان آخوند قیام فرمایند.
(اغلب قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. خبر دیگر راجع بمرخصی آقای دکتر شیخ قرائت میشود.
خبر مرخصی آقای دکتر شیخ:

نماینده محترم آقای دکتر شیخ برای رسیدگی بامور محلی استدعای ۳۰ روز مرخصی از تاریخ ۲۲ آبانماه ۱۳۱۱ نموده اند. کمیسیون با تقاضای ایشان موافق و اینک خبر آن را تقدیم میدارد.

رئیس - موافقین بمرخصی آقای دکتر شیخ قیام فرمایند (اکثر قیام نمودند)

رئیس - تصویب شد. خبر دیگر راجع بمرخصی آقای دکتر احتشام:
خبر مرخصی آقای دکتر احتشام:

نماینده محترم آقای دکتر احتشام برای رسیدگی بامور محلی تقاضای ۱۵ روز مرخصی از اول آبان ماه ۱۳۱۱ نموده اند. کمیسیون با تقاضای ایشان موافق و اینک خبر آن را تقدیم میدارد.

رئیس - موافقین بمرخصی آقای دکتر احتشام قیام فرمایند (اغلب برخاستند) تصویب شد.

[۴ - تصویب لایحه اعتبار برای نظمی های ولایات]
رئیس - خبر کمیسیون بودجه راجع به تخصیص اعتبار نظمی ها.

لایحه نمره ۴۸۳۰ دولت راجع به تخصیص اعتبار تاسیس چهار نظمی در ولایات برای مخارج ابتدائی ده نظمی در ۱۳۱۱ که بکمیسیون بودجه ارجاع گردیده بود کمیسیون لایحه مزبور را با حضور نماینده وزارت داخله مطرح و مورد مطالعه قرار داده در نتیجه با اصلاح بودجه ۱۳۱۱ نظمی بشرح فوق موافقت و اینک خبر آنرا که عین ماده پیشنهادی دولت است تقدیم مجلس مقدس میشود.

رئیس - عین ماده واحده پیشنهادی دولت قرائت میشود:
ماده واحده - وزارت مالیه مجاز است مبلغ ده هزار ریال اعتباری که ضمن فقره دوم ماده ۱ مخارج غیر نابت بودجه ۱۳۱۱ تشکیلات کل نظمی برای مخارج ابتدائی چهار

نظمی منظور است برای مخارج ابتدائی ده نظمی پردازد
رئیس - اشکالی نیست؟ (خیر) آقایانی که با ماده واحده موافقتند ورقه سفید خواهند داد.

(اخذ و شماره آراء بعمل آمده ۶۷ ورقه سفید تعداد شد)
رئیس - آقایان در اینجا تابلو را در نظر داشته باشند که ۷۷ نفر کمتر نباشد. رعایت بفرمائید عده حاضر در موقع اعلان رأی ۷۷ نفر با کثرت ۶۷ رأی تصویب شد

[۴ - شور اول لایحه مرتکبین قاچاق اجناس دخانیه]
رئیس - خبر کمیسیون قوانین عدلیه راجع بمرتکبین قاچاق اجناس دخانیه:

خبر کمیسیون
لایحه نمره ۲۵۹۱۱ دولت راجع بشمول مواد ۹ و ۱۰ قانون اصلاح قانون الحصار ترناک نسبت بقاچاق اجناس دخانیه و سایر اموالی که موضوع عایدات دولت است با حضور آقایان وزیر عدلیه و معاون وزارت مالیه در کمیسیون عدلیه مطرح و باتوضیحاتیکه آقایان مزبور دادند بالایحه پیشنهادی موافقت شده و علیهذا راپرت آنرا که عین ماده واحده پیشنهادی دولت میباشد برای تصویب مجلس مقدس شورای ملی تقدیم میدارد.

رئیس - عین ماده واحده پیشنهادی دولت.
ماده واحده - طرز تعقیب مرتکبین و وصول جرائم قانونی قاچاق اجناس دخانیه و سایر اموالی که موضوع عایدات دولت است مشمول مواد ۵ و ۶ و ۷ و ۹ از قانون اصلاح قانون الحصار ترناک مصوب چهارم مرداد ۱۳۱۱ خواهد بود.
رئیس - اشکالی نیست؟ (خیر) شور اول است.
آقایانی که با ورود در شور دوم این لایحه موافقت دارند

قیام فرمایند (عده کافی نبود)

رئیس - باز تذکر میدهم با آقایان این تابلو معین عده است که در اینجا هست (صحیح است) اگر بیرون فرمایشی دارید طوری تقسیم بکنید که ماعده مطلوبه را داشته باشیم (عده کافی شده و اغلب قیام نمودند) تصویب شد.

[۵ - شور و تصویب لایحه فروش ائینه دولتی]
که محل احتیاج نیست
رئیس - خبر کمیسیون بودجه راجع بفروش اراضی و ائینه دولت که محل احتیاج نیست

خبر کمیسیون
لایحه نمره ۲۵۹۰۷ دولت راجع بفروش اراضی و ائینه دولتی در شهرها با حضور آقای معاون وزارت مالیه در کمیسیون بودجه مطرح پس از مذاکرات لازمه در اطراف اینموضوع و مراجعه بقوانین سابق بالاخره ماده واحده پیشنهادی با اصلاحی موافقت و اینک خبر آنرا تقدیم میدارد.

ماده واحده - در تکمیل قانون ۷ آبانماه ۱۳۰۹ راجع بفروش و تهیه ائینه دولتی وزارت مالیه مجاز است از اراضی و ائینه واقعه در شهرها و اطراف بلا فصل آنها که مورد احتیاج دولت نیست و یا پس از انتقال ادارات دولتی باینده جدید مورد احتیاج نخواهد بود بقدری که قیمت آنها برای ساختمان ادارات و مدارس دولتی کافی باشد فروخته و از حاصل فروش بناهای جدیدی برای ادارات و مدارس دولتی خریداری یا ساختمان نماید و تبصره قانون ۷ آبانماه ۱۳۰۹ بقوت خود باقی خواهد بود.

- اسامی رأی دهندگان - آقاین: احتشام زاده - لطفانی - عراقی - ایردی - ارگانی - بهبهانی - کازرونی - طباطبائی دیبا - میرزا محمد تقی طباطبائی - طاهری - وهاب زاده - نقی الاسلامی - دکتر سنک - مولوی - محمد علی میرزا دولتشاهی - محمد تقی خان اسعد - آقبال مسعودی - دکتر شیخ - فیهی - هزار جریبی - روحی - رهنما - حاج میرزا حسینخان قاضی - آخوند یار علی - حاج میرزا حبیب الله امین - دکتر احتشام - دکتر لقمان - دکتر ملک زاده - میرزا محمد حسین نواب - آقاسید کاظم یزدی - امیر ابراهیمی - حسنعلی میرزا دولتشاهی - دکتر ضیائی - اعظم زنکنه - امیر دولتشاهی - میرزا صادق خان اکبر - میرزا یونس - بانکدار - یونس آقا وهاب زاده - افسر - فقیه - ساکینیان - دادور میرزا محمد خان وکیل - فتحعلی خان بختیار - لاریجانی - ملک زاده آملی - مفتی - فتوحی - رهبری - شریفی - افخمی - مقدم - دکتر - بیبی - اسفندیاری - اسدی - درانی - ابوالحسن خان بیرنیا - طباطبائی وکیل - دبستانی - طالش خان - دبیر سهرابی - معتمدی - خواجهوی - مؤیداجدی - محیر فرهمند.

رئیس - آقای روحی

روحی - بنده خاطر دارم در دوره سابق يك قانونی گذشت که اراضی که در شهرها هست آنها را یکسره دولت به بلدیها واگذار کند و البته از نظر ضرورت هم بود بجهت اینکه بلدیها رفته رفته دارند توسعه پیدا میکنند و اینها يك مؤسسه‌ای دارند که محتاج هستند يك ساختمانهای هم بکنند اراضی هم لازم دارند. بلدیها حسابی دارالرضاعه میخواهد دارالمجانین میخواهد مریضخانه میخواهد انواع مطبهای امدادی و پست‌ها میخواهد که آنها همه بجا است و اتفاقاً یکموقع هم بنده از آقای وزیر مالیه پرسیدم در ضمن يك لایحه که علت اینکه قانون را اجرا نمیکنند و اراضی را به بلدیها نمیدهند چیست؟ و خاطر نیست چه جوابی دادند فقط چیزی که هست آن قانون پیشنهاد شده و گذشت و این اراضی بشهرها واگذار شده است. حالا يك قانونی می‌آورند و می‌گویند وزارت مالیه اجازه داده باشد هر مقدار اراضی و ساختمانهای شهری که زیاد دارد آنها را بصرف ساختمان ادارات یا مدارس برساند این مسئله هم گنگ است من نمیدانم یا باید گفت ابتدا ادارات را بجد وافر که ساختند و تمام شد بمدارس بدهند یا اینکه آنها را مقدمه بدانند و بنده هم عقیده دارم که آقای وزیر مالیه موافقت بفرمایند که ادارات را از این لایحه بکلی حذف کنند و فقط برای ساختمان مدارس باشد بجهت اینکه معارف ما البته باصورت امروزه احتیاج دارد هر روزه زیاد کردن مدرسه و ما هم امیدواریم که هر قدر پیشرفت معارف بیشتر باشد ترقی و پیشرفت مملکت بیشتر است و این بودجه معارف هم پیشرفت در سایر شهرها صرف می‌شود برای اجاره مدارس خاطر می‌آید در تبریز در محله شربانان میخواهند دوخانه اجاره کنند برای دو مدرسه پیدا نمی‌شد جا نبود البته در يك همچو جاهائی اگر مدرسه بسازند مقدم است بر ادارات زیرا ادارات را بحد کافی دارند و يك مختصری هم گریه کرایه کنند اهمیت ندارد بالفرض میزان کرایه را هم زیاده‌تر بدهند اهمیت ندارد ولی مدرسه بعقیده بنده اهمیتش بیشتر است و بایستی مدارس را مقدم بدانند

ولی من خیلی تأسف میخورم برای اینکه اداره اوقاف ما نیم عشری میداد سالها هم عملی شده بود و از این پول شاید در تمام ایران می‌شد دویست و پنجاه هزار تومان در سال جمع‌آوری بکنند بکمربته این را لغاء کردند و مسئله اوقاف را هم بلا تکلیف گذاشتند بعد هم يك لایحه آورده بودند که از محل اوقاف يك عشر دو عشر هر قدر که میگیرند مدارس بسازند اوهم اجراء شده است بنده فقط خواهش دارم که این کار را بکنند یعنی آقای وزیر مالیه مساعدت بفرمایند که ساختمان مدارس بر ادارات مقدمه باشد زیرا که ادارات بودجه دارند و مدارس هنوز بودجه کافی ندارند (صحیح است)

وزیر مالیه - این قانون و قانونی که معروف است

به قانون شانزدهم آبان برای تسهیلات بلدیها گذاشته‌اند هیچ منافات و تضاد می‌درکار نیست این جا اشتباه فرمودید در اینکه میفرمایند اجراء نشده است کاملاً اجراء می‌شود هر روز در هیئت وزراء وزارت مالیه پیشنهاد میکند که فلانجا را ما لازم داریم دولت اجازه ندارد از ادارات نطفی هم استتلاع کردیم برای قشونی هم لازم ندارند خود وزارت مالیه پیشنهاد میکند به بلدیها آنجا بدهد الا آن پنج شش تا هم در این پیشنهادها در ضمن اوراق بنده هست اشتباه در فهم قانون نباید کرد آن قانون دو قسمت دارد يك قسمت اصل قانون است و یکی هم تبصره است. در تبصره گفته‌اند که حریم شهر حصار و خندق و اینها مستقلاً مال بلدیها است یعنی محتاج بدان دولت نیست بواسطه همان قانون مال بلدیها می‌شود یعنی مجلس شورای ملی و دولت داده است به بلدیها و مقصود ما از این ماده این است که غیر از آن اراضی شهری و قرارخانه‌ها و اراضی بایر که دولت دارد می‌تواند بدهد بلدیها یعنی بنده که از آقایان اجازه میخواهم که من يك چیزی دارم در منزل میخواهم يك کسی بدهم اما تا شما اجازه داده‌اید که من فوراً نباید بدهم می‌توانم بدهم می‌توانم ندهم ولی باید بدهم دانش هم البته تشریفات دارد که باید بهیئت وزراء برود و اینها و بعد اجراء بشود. این نه منافاتی با آن تبصره دارد که مستقلاً مال بلدیها است و نه با این لایحه و دولت هم

گفته است که تمام دارائیش را به بلدیها بدهد بلدیها احتیاجاتی دارند همانطور که فرمودید دارالمجانین دارالرضاعه خوب تمام شهرها اراضی را بدهند به بلدیها که هر چه میخواهد بفروشد و عایداتش را هم جزو بودجه‌اش بکند خیر این که منظور نبوده است منظور بوده است که استفاده بکنند معذک با وجود این قانون تمام اراضی شهری که دولت دارد به بلدیها داده میشود مگر اراضی که دولت برای ادارات دولتی خودش میخواهد که کرایه بدهد این بیشتر مربوط به مجلس شورای ملی است و به عقیده بنده آقایانی که عضویت مجلس شورای ملی را دارند باین کار بیشتر احق است که ناظر باشند برای اینکه عضو انجمن بلدی آن شهر که نیستند عضو مجلس شورای ملی هستند شاید سالی دویست هزار تومان ماکرایه‌خانه میدهم در همان کرمان برای اداره احصائیه یا نظمی یا حکومتی می‌باید کرایه بدهد دولت اگر بخواهد اراضیش را تماماً از خودش خارج کند و بدهد به بلدیها یا چیزی دیگر ابتداء می‌تواند که از این اراضی بقدر بردارد که اداراتی برای دولت بسازد باینکه برود پول را زمالیات بردارد و بسازد و آنها را هم بدهد به بلدیها و بعضی جاها بطور سرگردانی باشند پس ما منظورمان تمام این است چنانچه در مشهد هم آقایان و کلای مشهد اطلاع دارند موافقت شد که تمام اراضی را بدهند به بلدیها در قزوین هم هست بترتیبی که در قانون گفته است باغ‌ها و اینها مال اداره مالیه و همین‌طور مدارس باشد باقی آن مال بلدیها باشد اما اینکه مدارس را مقدم بدانند یا مؤخر بدانند بنده تصدیق دارم فرمایشانشان را که مدارس خیلی چیز مهمی است ولی این را باید تصدیق بفرمایند که در هر جائی چندتا مدرسه و چندتا اداره باید ساخته شود آن یکی را باید از بودجه عمومی بدهیم اینجا تقدیم و تأخیر ملحوظ نیست یکجائی هست که مدرسه‌جا دارد و اداره دولتی جا ندارد و یکجائی هست بالعکس البته آنجا که دارد آن را ول می‌کنند آنکه ندارد می‌سازند البته در جاهائی که هیچ کدام را ندارد

يك مدرسه ابتدائی هم ندارد البته وظیفه هر معارف دوستی است که مدرسه را مقدم بدارد اما تقدم یا تأخر دادن در خود قانون شاید مقتضی نباشد تصور میکنم این قانون هیچ اشکالی ندارد و فقط برای تصفیه امری است که تسهیل میکند و گذاری اراضی را به بلدیها.

رئیس - آقای دیبا

طباطبائی دیبا - بنده با این لایحه سه‌کمال موافقت دارم خاصه نسبت بمدارس که حقیقتاً محل تربیت جوانان است کاملاً موافقم ولی دوسه فقره اصلاحی این جا بنظر می‌آید که بعرض میرسانم یکی این است که اینجا نوشته شده است از اراضی وابسته دولتی. در يك شهرهائی هم باغاتی هست که متعلق بدولت است ولی محل احتیاج دولت نیست بنده عقیده‌ام این است برای توسعه این مسئله خاصه مدارس باغات هم اضافه شود اگر در جائی باغاتی متصل بشهر پیدا شد آن ها را هم بفروشد برای تعمیر مدارس و ادارات این اصلاحی بود که بنظر می‌آید یکی هم راجع باطراف بلا فصل خواستم آقای وزیر مالیه با آقای مخبر توضیح بدهند که مقصود اطراف بلا فصل چیست یعنی اطراف که متصل بشهر است ممکن است در يك شهری يك ابنیه هست مال دولت است ولی متصل بشهر نیست و يك قدری فاصله دارد اینرا هم يك توضیحی بدهند که مقصود از اطراف بلا فصل چیست راجع بخندق ها هم شامل است یا نیست. مطلب دیگری که بنظر می‌آید در این لایحه بسابد اصلاح شود این است که در اینجا نوشته است ابنیه هر شهری فروخته و نسبت بابنیه دولتی یا مدارس دولتی ساختمان شود بنده عقیده‌ام این است ابنیه هر شهری که فروخته می‌شود در همان شهر بنای دولتی یا مدرسه شود مثلاً يك ابنیه هست در شیراز هیچ معنی ندارد که در شیراز این ابنیه را بفروشند و بیاورند در اصفهان يك مدرسه یا يك اداره بسازند بنده عقیده‌ام این است که هر وقت هر جا هر بنائی که هست بفروش رفت در همانجا بنا شود و الا در يك شهری يك بنای دولتی را بفروشند و در يك شهر دیگری ساختمان بکنند این بک قدری دور از انصاف است

مثلاً امروز در تبریز احتیاج تام و نهایی است برای بنای ادارات دولتی و مخصوصاً مدارس دولتی اگر در تبریز يك بنای دولتی پیدا شد که دولت خواست آن را بفروشد باید در خود تبریز يك بنائی بشود که مورد استفاده باشد اینهم يك اصلاحی است بنظر بنده (صحیح است) و باید در این ماده واحده ذکر شود و اگر موافقت میکنند بنده پیشنهاد میکنم که بتصویت مجلس برسد .

وزیر مالیه - بنده موافقت می کنم ولی پیشنهاد نفرمایند بنده توضیح میدهم اولاً این مطلب سوم که عرض میکنم منظور همین است راجع بآن منظور دوم هم بنده اول توضیح دادم که این قانون هیچ اصطکاکي با آن قانون ندارد و خللی هم در تبصره قانون هفتم آن نخواهد داشت باز میشود دولت بفروشد ولی حریم و حصار شهر و خندق و حریم خندق مستثنی است و آن در جای خودش باقی است اما در موضوع اول که فرمودید این جا اراضی بمعنی لغوی است اراضی بایره که نگفتند البته باغ و آن ها هم جزو اراضی است اراضی بایره که مقصود نیست

رئیس - آقای افسر فرمایشی دارید ؟
افسر - بعد از این توضیح دیگر عرضی ندارم
رئیس - آقای رهنما فرمایشی دارید ؟
رهنما - بلی
رئیس - بفرمائید

رهنما - آقایان نمایندگان البته مسبوق هستند که قانونی در هفتم آبان ماه همینطوریکه در این قانون نوشته شده است از تصویب مجلس گذشته است و در آن قانون اجازه داده اند که دولت و وزارت مالیه اراضی و ابنیه که در شهرها مورد احتیاجش نیست بفروش برساند آن قانون با این قانون تقریباً یکی است یعنی روحاً یکی است مگر اینکه يك قیودی را که در این جا اضافه شده بنده در آن قیودش حرف دارم . من از یکی از اعضای کمیسیون پرسیدم پس این فرقی با آن قانون چیست قانونی که در هفتم آبان ماه گذشته این است « وزارت مالیه اجازه

را بزنم که آیا شما در يك شهری بناهایی دارید که بیش از تأسیساتی که لازم دارید باشد خیر نیست مدرسه میخواهید مریض خانه میخواهید همه چیز میخواهید کدام شهری است که اینها را برای شما تأمین کند ؟ این را خواهش میکنم آقای وزیر مالیه توضیح بدهند بفرمایند کجاست آن شهر که اگر آن ابنیه و اراضیش را فروخته زایشگاه مدرسه مؤسسات جدید دواخانه . برایش میسازند و این کارهایی که ممکن است در حدود عمران و آبادی اینجا کرد پس بنابراین بنده از آقای وزیر مالیه خواهش میکنم که موافقت بفرمایند این قسمت حذف شود . اما در قسمت اطراف بلافصل عرض میکنم مثل اعقاب بلافصل این يك اصطلاح بدی نیست بلکه خوب هم هست اطراف بلافصل یکشهری اگر ابنیه دولتی داشت بایستی فروخته شود (دشتی - مقصود این است که خالصه نباشد) عرض کنم البته اگر مقصود این است که خالصه نباشد پس بنده نمیدانم اصطلاحات خالصه را حالا بنده عقیده خودم را عرض میکنم بنده معتقدم اراضی ابنیه هر چه باشد اگر دولت مورد احتیاجش است مورد احتیاج میرمش است بفروشد مورد احتیاجش نیست بفروشد بالاخره دولت نباید موسسه داشته باشد زمین داشته باشد فلاح باشد بزرگتر باشد دکان داشته باشد حمام داشته باشد من با اینها مخالف هستم چه دلیل دارد يك مردی هستند در این مملکت باید کار کنند شما آقا يك مقدار اراضی دارید بقدر خودتان است اراضی زراعتی است زمین است آب است آسیاست آن قسمتی که مورد احتیاجش نیست چرا نگاه میدارد ؟ بفروشند ب مردم آنوقت بیائید تماشا کنید که همان زحمتی که خود آقای وزیر مالیه کشیده است امروز تشکیلات مالیه حقیقه يك تشکیلاتی است که نهایت مراقبت در صحت عمل مأمورین میشود معذالك نمیشود مثل يك مالك شخصی يك دکان را اداره کنید نه يك زراعت را حالا آن قسمت را شاید آقای وزیر مالیه بفرمایند که از موضوع خارج است ولی بنده حالا تقاضائی که داشتم این بود که اولاً این عبارت را بردارند یعنی (بقدری که قیمت آنها برای ساختمان ادارات و مدارس

دولتی کافی باشد) و هر قدر بخواهند بفروشند و بمصرف احتیاجات مملکتی برسانند همانطور که آقای روحی فرمودند با احتیاجات مدارس آقای وزیر مالیه هم که روحاً و فکرأ با این قبیل پیشنهادات موافقتد خیلی خوب ممکن است که مدرسه ساخته زیاد داشته باشند زایشگاه بسازند مؤسسات طبی بسازند خیلی چیز ها ممکن است بسازند بالاخره مثل خراسان الآن مریضخانه دارد الان يك مریضخانه مهمی دارد شما هم بهمان اندازه می توانید کوچکتر از آن مریضخانه در شهرهای دیگر هم بسازید بنا براین این قید را ننکنید بگذارید اگر يك مؤسساتی بدرد دولت نمیک خورد و خرابه مانده است بگذارید آقا بفروشند و لو هر قدر شد سه میلیون پنج میلیون ده میلیون تومان آنرا بگیرند بیابند بدهند بصحبه ها بدهند بوزارت مالیه هر کار میخواهند بکنند اما نگذارید آن منظره خانه و بنا مثل اینکه جغد رویش نشسته است روز بروز خراب تر شود و ما دلمان خوش باشد که بنا داریم آقای وزیر مالیه موافقت بفرمایند که این قسمت فروخته شود و آن اصلاح هم بشود . ما هم با این لایحه کمال موافقت را داریم .

وزیر مالیه - نظر اکثر آقایان بر این بوده است از اول که مبدا ما بیشتر بفروشم و برای بلدیه ها چیزی نماند حالا عقیده که آقای رهنما اظهار میفرمایند درست آنطرف افتاده است که ما همه را بفروشم و صرف تأسیسات دولتی بکنیم ما نه افراط میخواهیم بکنیم نه تفریط چون این چیز هائی که در ضمن بیاناتشان فرمودند دواخانه ، زایشگاه ، مؤسسات طبی و سایر چیزها اینها هم در آن قسمتی که توجه و مال بلدیه ها میشود همین کار را میکنند صریحاً گفته شده است میدانید که دولت ادارات دولتی وزارت مالیه و سایر وزارتخانه هار کدام در بعضی شهرها دو سه اداره دارند و در بعضی جاها چهار پنج اداره دارند و شعب دارند و اینها همه کرایه می دهند هیچ منظوری جز این نیست که برای اینها ادارات و بناهایی ساخته شود . اینکه میخواهند همه را بفروشند

هیچ مانعی نیست ما هم حاضریم بفروشیم و باندازه احتیاجات بلدیہ بلدیہ ها بدهیم بلدیہ هم همین کار را خواهد کرد یا آباد خواهد کرد و با خواهد فروخت این لایحه چرا در تکمیل لایحه هفتم آبان سال گذشته آمده است دلیلش این است که در واقع همانطوری که فرمودند عین همان قانون است با یکقدری وسعت آنجا فقط اینبه نوشته شده بود اخیراً ما محتاج شدیم یک چند ذرع که در خیابان علاءالدوله است معاوضه کنیم و بفروشیم این بود که گفتند اینبه اش را هم بگذارند حتی در بعضی مواقع تفسیر خیلی تنگی میکنند در بعضی موارد که اینبه آنجائی است که بنابش رویش ایستاده است سکویش حیاطش را هم جزو اینبه نمیشود گفت لهذا این لایحه برای این است که دولت بتواند اراضی غیر اینبه را هم بفروشد و از این محل فقط منظور این است که برای ادارات دولتی عمارات و بنا بسازد لاغیر. غیر از این هیچ منظوری نداریم اما اینکه همه را باید فروخت این مطلب صحیحی است در جای خودش و بلدیہ ها بشکار را خواهند کرد ما کاری نمیخواهیم بکنیم که بلدیہ ها چیزی نرسد چیزی باقی نماند و در بعضی شهرها خیلی میشود و برای بلدیہ ها هم خیلی باقی میماند سه چهار تا مدرسه با اداره ساخته میشود و باقیش هم خیلی میماند اراضی خیلی زیاد است. اما مسئله اطراف بلافضل در این موارد غالباً الفاظ تنگی میکند هر عبارتی بگذارید میشود بهش ایراد کرد بلافضل اصطلاح عرفی است یعنی اطراف شهر غیر از خندق و حریم شهر آن را که اول عرض کردم در قانون سابق هم نوشته شده که بآن خللی وارد نمی آورد در اینصورت امیدوارم آقایان اجازه خواهند فرمود بقدری که احتیاج ادارات دولتی را رفع بکنند و مدارس ساخته شود بگذارند ملحوظ شود و باقیش هم شاید قریباً بشود که یک جا بلدیہ ها داده شود

رئیس - پیشنهاد آقای دکتر ملک زاده کرده اند پیشنهاد میکنم که لایحه بترتیب ذیل تنظیم شود:

اراضی فقط بمدارس اختصاص داده شود.

کرده باشند و بقدری که لازم دارند در درجه اول احتیاج مدارس رفع شود و در درجه ثانی سایر مؤسسات دولتی مقصود بنده از این پیشنهاد این است.

دکتر طاهری (غیر کمیسیون بودجه) - پیشنهاد میبندم محترم تقریباً راجع بموضوعی نیست که در اصل موضوع آن کسی مخالفت داشته باشد برای اینکه ساختمان مدارس البته از کارهای بسیار خوبست ولیکن کارهای مهم ممکن است متعدد باشد و یکیش هم ساختمان مدارس باشد و اینکه بایست مدارس وضعیت صحیحش خوب باشد البته برای محصلین نهایت لزوم را دارد ولی وضعیت فعلی هم برای مدارس باین خرابی که نماینده محترم اظهار کردند نیست (صحیح است) و وزارت معارف یعنی هیئت دولت متوجه این موضوع هستند و اعتبار کافی در بودجه وزارت معارف برای اجازه محل مدارس هست که هر کجا عمارت شخصی نیست بهترین عمارات را برای مدرسه گرایه میکنند (صحیح است) چنانکه در طهران ملاحظه می فرمائید در مشهد سایر ایالات (افسر - در تبریز) بلی در شهر تبریز (افسر - مدارسیکه در طهران ساخته شده است همه خوبست) حالا ممکن است در یک محلی منزل خوبی نبوده است نسبتاً ولی مراقبت کامل دارد وزارت معارف چنانچه ملاحظه می فرمائید همین لایحه هم تقاضای که بالا لایحه سابق دارد یکی از نکات مهم آن همین است و الا در قانون سابق هم حق فروش عمارات و اینبه که لزوم داشت برای دولت بود و همینطور اجازه ساختمان عمارات جدید برای ادارات داده شده بود در این لایحه یکی از مزایائی که دارد همان نظری است که نماینده محترم پیشنهاد کردند که وزارت مالیه اجازه داشته باشد که مدرسه هم بسازد و اما اینکه اختصاصاً برای مدرسه باشد بعضی جاها هست که احتیاج دولت بیشتر برای ساختمان ادارات است و مدارس شاید جای خوب داشته باشد و محل ادارات بقدر کفایت نداشته باشند بعضی جاها هم ممکن است بعکس باشند این است که دست دولت بایستی باز باشد تاهراجهر کدام را که لازم دانست و ضرورت داشت آن را مقدم بدارد تقریباً مقصود نماینده محترم از این پیشنهاد همین است این

است که بنده خواهش میکنم از ایشان که همینطور که در خبر کمیسیون و لایحه هست موافقت فرمایند و پیشنهادشان را مسترد فرمایند. (صحیح است)

دکتر ملک زاده - بنده مسترد میدانم.

رئیس - پیشنهاد آقای رهنما

بنده پیشنهاد میکنم جمله (بقدری که قیمت آنها برای ساختمان ادارات و مدارس دولتی کافی باشد) حذف شود.

رئیس - بفرمائید.

رهنما - در این قسمت خاطر می آید آقای وزیر

مالیه این جا فرمودند که در این جا قیدی که ما کرده ایم برای این بوده است که از این اینبه و اراضی یک قسمتی هم عاید بلدیہ بشود باین جهت این قید را گذاشته اند ماده واحده را که خود دولت تنظیم کرده با ماده واحده که کمیسیون تنظیم کرده یک فرقی دارد که این فرق را وقتی که عرض کنم البته آقایان موافقت میکنند که این قسمت عبارت ماده واحده حذف شود همانطور که عرض کردم و پیشنهاد کردم این قسمت را کمیسیون اضافه کرده است که تبصره قانون هفتم آبان ماه ۱۳۰۹ بقوت خود باقی است یعنی آن مقدار از اراضی و اینبه که مورد احتیاج بلدیہ باشد در درجه اول او میگیرد و مازاد را برای ادارات دولتی و مدارس اختصاص می دهند. بنده عقیده ام این است که دولت این طور نکند از آقای وزیر مالیه تقاضا میکنم که موافقت فرمایند باین شکل که آن عبارت حذف شود و آنچه را که دولت در شهرها دارد و بکار خودش نمیدخورد بجای اینکه بهمان حال خرابی نگاه دارد بفروشد و پولش را بدهد بمدارس یا به مؤسسات عام المنفعه و این جور چیزها. این مخالفتی با آن نظری هم که آقایان نمایندگان دارند ندارد از برای این که در آنجا تصریح دارد که تبصره هفتم آبان ماه بقوت خودش باقی است. این عبارت را اگر حذف کنند دست خود وزارت مالیه هم باز میشود و یک قدم هم بآبادی نزدیکتر میشویم.

وزیر مالیه - آقای رهنما اگر توجه میفرمودند به قانون سابق ملاحظه میفرمودند که در قانون سابق در چیز حق داده شده است یکی در تبصره اش و یکی در اصل قانون که در ۱۶ بهمن تصویب شده آن وقت تشخیص می دادند که این تبصره کافی نیست یعنی در آن قانون سابق دو چیز به بلدییه حق داده شده یکی در تبصره هست که یک حقوقی داده شده که بمجرد گذشتن آن قانون از مجلس یک اراضی و ابنیه که مسلماً مال بلدییه شده است و بلدییه داده شده و بلدییه حق داشته است تصرف کند علاوه بر آن آنچه در تصرف دولت بود بمملکت دولت باقیماند آنها را هم هر چه دولت لازم نداشته باشد میتواند با یک تشریفات معینی که در هیئت وزراء هست به بلدییه ها بدهد و قصد این نیست که به بلدییه داده نشود و قصد این نیست که همینطور از میان برود قصد این است همانطوریکه هست آنچه هست برای بلدییه ها هم بماند و این در واقع مضر آن قانون است آنچه در آن قانون است که آنچه که لازم نباشد لازم بچیه؛ ممکن است که بلدییه ها واگذار کنند همه اش را آنوقت پس چه چیزش را لازم دارد. این لزوم را این جا تفسیر کرده. خوب دولت میگوید من هیچ لازم ندارم غیر از چندتا اداره و مدرسه باقی را لازم ندارم باقی را دولت میتواند بلدییه ها بدهد. آن تبصره مطلب دیگر است و آنچه غیر از تبصره است دولت میتواند بدهد. تبصره میگوید که خندق ها و खा کربز و حریم و حصار شهر و ابنیه بلدییه واگذار شود اما در غیر این باقی آنچه را که دولت لازم ندارد مثل قراولخانه اراضی باثربه اگر لازم نداشته باشد میتواند به بلدییه ها بدهد. حالا میخواهیم بقدر ما بحتاج برداریم و باقی را که زیادی است به بلدییه ها داده شود البته بتصویب خودشان هر جا را که لازم دارد میدهند بلدییه ها و امیدوارم که با این توضیح پیشنهاد خودشان را استرداد فرمایند.

دشتمی - پیشنهاد آقای فهیمی را هم بخوانند

نه برای تعمیر این را چه میکنند نگاه میدارند. این همچو قیدی نیست پس باید این جا اضافه شود که اگر اینطور نشود باید واگذار شود به بلدییه ها مطابق قانونی که سابق گذشته است زیرا مطابق قانون هفتم آن این اراضی متعلق است به ابنیه و مال ادارات دولتی است و مطابق قانون سابق به بلدییه نمیشود داد. اما اگر زیادتر شد آن را چه میکنند زیرا معلوم نیست که قیمت اراضی واقعاً زیادتر بشود از برای ساختمان یا خریداری. البته باید وزارت مالیه تمرکز بدهند و جمع کنند این است که این پیشنهادی را که بنده کرده ام این است که این جمله که نوشته شده است: وزارت مالیه مجاز است اراضی و ابنیه واقعه در شهرها و اطراف بلافضل آنها که مورد احتیاج دولت نیست و یا پس از انتقال ادارات دولتی با بنیه جدید مورد احتیاج نخواهد بود بقدری قیمت آنها برای ساختمان ادارات و مدارس دولتی کافی شد فروخته بطور کلی آنچه را که می بیند لازم نیست بفروشد (و حاصل را برای ساختمانهای جدید و ابنیه مدارس تخصیص بدهند) برای فروش این قسمت از اراضی و مصرف رسانیدن آنها که در آن قسمت آخر تبصره را اضافه کردیم و این دیگر بعقیده بنده زائد است اگر آقای وزیر مالیه آن نظر را دارند که اضافه آنرا برای بلدییه ها باقی بگذارند باید این جمله اضافه شود قانون سابق این جمله مشمول نمیشود (مخبر - نظر همین است.) نظر اگر این است غیر از این است که در قانون باشد وزارت مالیه اینجا همچو اجازه را ندارد در قانون سابق هم این بنا را تخصیص داده است بدولت. وزارت مالیه را مجاز کرده اند برای فروش آنها ولی قید نکرده اند که اضافه آنها را بدهند به بلدییه اگر این نظر است که باید در اینجا ذکر شود اگر این نظر نیست این قسمت ها را همینطوریکه تقشیر کرده اند بفروشد و حاصل فروش را برای خرید یا ساختمان جدید مصرف کنند این چیز فوق العاده نخواهد بود که یک قسمت باین مصرف برسد یک قسمت هم بلدییه داده شود.

پیشنهاد آقای فهیمی

بنده پیشنهاد میکنم جمله آخر ماده از سطر سیم بیعد بطریق ذیل نوشته شود:

پس از انتقال ادارات دولتی با بنیه جدید مورد احتیاج نخواهد بود فروخته و حاصل فروش را برای خریداری یا ساختمان بنای جدید برای مدارس دولتی بمصرف برسانند
رئیس - بفرمائید

فهیمی - یک قانونی سابق گذشت برای اراضی و خندق و غیر ذلك که میبایستی به بلدییه ها داده شود و این قیدی که در آخر این ماده کرده اند که این عین آن ماده قانون را تأیید میکند که بقوت خودش باقی خواهد بود پس یک قسمتهائی که بلدییه تعلق گرفته است که نه این قانون و نه آن قانون هفتم آن از دست بلدییه ها هیچکدام نمیگیرد در آن قانون هفتم آن هم ذکر شده در آنجا تصریح شده که ابنیه و عماراتی که در دست دولت است و مورد احتیاج ادارات دولت است یعنی غیر از آنکه سابق داده شده است و مورد احتیاج نبوده است اگر نواقصی دارد وزارت مالیه با تصویب هیئت وزراء بمصرف فروش برساند و از حاصل فروش یا بنی جدیدی بکند یا آنها را که خوبست تعمیر کند پس این دو قانون گذشته هیچکدام باهم تماس پیدا نمیکنند قسمت بلدییه ها بجای خودش قسمت ادارات هم بجای خودش. نهایت در این قانون اخیر همینطور که آقای وزیر مالیه فرمودند یک تصریح و توضیحی راجع باراضی که در قانون هفتم آن است شده و در آنجا یک اراضی مطلق بوده است که شامل اراضی متصل با بنیه نمیشد و در این جا میتوانند آن اراضی را هم اضافه کنند و طوری نیست که دولت نخواهد بلدییه ها استفاده کنند یا مثلاً تماسی پیدا کند نهایت در اینجا یک جمله هست که آقای رهمن توضیح دادند قید شده است باندازه که برای بنای جدید یا ساختمان لازم باشد بمصرف فروش برسانند این قید بعقیده بنده زائد است بجهت اینکه اگر مورد احتیاج نشد یعنی لازم ندارند ولی قیمتش هم کافی نیست نه برای خریداری

وزیر مالیه

بنده لازم میدانم یک مطلب دیگر را توضیح بدهم بعد آقایان هر کدام میخواهند رأی ندهند مختارند و بنده تصور نمیکنم که این سوء تفاهم پیش بیاید این جا سه مطلب است یکی اینکه یک اراضی است که خندق شهر حریم شهر حصار شهر است. یکی هم اراضی است که ابنیه دولتی الان در آنجا واقع است و ادارات دولتی تویش نشسته اند ولی خوب نیست لازم نشاند این دو تا تکلیفش معین است بطور اختصاص یعنی این را قانون هفتم آن اجازه داده است که بفروشد و محل های دیگری برای ادارات دولتی بسازند آن اراضی خندق و این ها را هم تبصره قانون شانزدهم آن ۱۳۰۷ معین کرده است یک اراضی دیگری میماند که نه ابنیه دولتی است که الان ادارات دولتی تویش نشسته باشند و نه جزو حریم شهر و خندق و این ها است ولی مال دولت است مثلاً اراضی است. ابنیه است باغات است. آن طرف خندق است. این طرف خندق است. عرض کردم نه ابنیه دولتی است که الان ادارات تویش نشسته باشند و نه جزو خندق و حریم شهر ها است این ها را هم اجازه داده اند در قانون ۱۶ آن ماده اول که دولت هر کاه لازم نداشته باشد اگر بلدییه ها لازم داشته باشند با آنها واگذار نماید این اجازه و آن تبصره در جای خودش میماند حالا اینجا این قانون بدولت اجازه میدهد که از این اراضی ابنیه اش را که اجازه را داشت (خندقش را که اجازه اش را نداشته و نخواهد داشت) ابنیه اش را که اجازه داشت که برای خودش بردارد و اجازه هم داشت که به بلدییه ها بدهد هر دو قسم را اجازه داشت منتها برداشتن و فروشش را اجازه ندارد بموجب یک قانون دیگری که قانون اساسی است که اصلاً برای فروش باید اجازه بگیرد حالا هم فقط این قسمت است آنچه اینکه ابنیه دولتی است که تویش نشسته اند و قانون ۱۶ آن اجازه داده است بآن راجع نیست یک قسمت دیگر اراضی باغات است ابنیه دیگری است که اداره دولت تویش

نمی‌نشینند این را دولت بموجب قانون ۱۶ آبان ۱۳۰۷ اجازه داشته است که نگاه دارد و اجازه داشته است که ببلدیه بدهد حالا دولت میخواهد از این مقدار که کافی برای بنای دو تا مدرسه و سه چهار تا اداره باشد بفروش برساند باقیش هم که تکلیفش در قانون ۱۶ آبان معین شده است. و بنده بهیچوجه تاریکی درش نمی‌بینم.

رئیس - آقای رهنا

رهنا - بنده پیشنهادم را مسترد میکنم و با لایحه مخالف شدم برای اینکه بقانون ۱۶ آبان مراجعه کردم و در کلیات آخر بنده مخالف خواهم کرد.

رئیس - دیگر بجالی برای صحبت پیدا نمیکنند برای اینکه مذاکرات در پیشنهادها بوده و تمام شده است و دیگر موقعی نیست. آقای فهیمی پیشنهاد خودتان را استرداد میکنید؟

فهیمی - بلی استرداد میکنم.

رئیس - آقای رهنا پیشنهاد خروج از دستور کرده‌اند رهنا عرض میکنم بنده تجربه دارم در مذاکره آنیکه در مجلس شورای ملی با آقای وزیر مالیه تماس پیدا میکنیم و صحبت هائیکه میشود کلبه از هدایت هائی که ایشان بمن میکنند در مراجعات بقانون خیلی متشکر میشوم زیرا اغلب برله ایشان تمام میشود و گاهی هم طوری خانم پیدا میکند که بر علیه لایحه است یعنی بعد از آنکه بنده مراجعه بقانون کردم پیشنهادم را استرداد کردم و مخالف با لایحه شدم چرا؟ عرض میکنم يك قانونی در ۱۶ آبان از مجلس گذشته است که اگر دولت اینیه را لازم نداشته باشد (آتهائی را که لازم دارد بردارد و آتهائی را که لازم ندارد) ببلدیه‌ها واگذار کند و بلدیه‌ها هم بمؤسسات عام المنفعه و مفیده این را مصرف کنند حالا لایحه که آمده بکلی متناقض با آن لایحه است بنده اصل ماده را الان برای آقایان میخوانم اگر آقایان رأی بدهند باین لایحه آقای وزیر مالیه بایستی آن قانون را نصربحاً لغوش کنند و الا مخالف صریح آن قانون است ماده واحده دولت مجاز است

مورد احتیاج دولت نیست و یا پس از انتقال ادارات دولتی باینیه جدید مورد احتیاج نخواهد بود بقدری که قیمت آنها برای ساختمان ادارات و مدارس دولتی کافی باشد فروخته و از حاصل فروش بناهای جدیدی برای ادارات و مدارس دولتی خریداری یا ساختمان نماید و تبصره قانون ۷ آبانماه ۱۳۰۹ بقوت خود باقی خواهد بود. عرض میکنم عجالتاً این قانون با قانون ۱۶ بهمن ماه مخالف است آن قانون میگوید مازاد را که احتیاج نداشت بدهد ببلدیه‌ها این قانون میگوید آتهائی را که خودش احتیاج ندارد بفروشد بنده پیشنهاد میکنم آقایان موافقت فرمایند قسمتی است که مربوط است به بلدیه‌ها و شهرها و چندان کار فوری هم نیست بگذاریم از دستور خارج شود در کمیسیون یا فراکسیون مذاکره میکنیم لا اقل برای بنده روشن میشود و اینقدر در فکر خودم با فشاری نمیکم و بگذارند در جلسه آینده مطرح شود ما هم موافقت میکنیم و میکند ولی اگر آقای وزیر مالیه فشار بیاورند در اینجا که این قانون در همین جلسه بگذرد ممکن است يك اختلاف نظرهایی پیدا شود دلیل ندارد که اینطور شود پس این را میگذاریم برای جلسه بعد.

وزیر مالیه - این مطلب خیلی بحث شده و دیگر نمیتوانم توضیح زیادی بدهم برای اینکه تصور میکنم برای همه آقایان روشن شده است قضاوت و حکمیت را واگذار میکنم بحکم مجلس البته بنده هیچ اصراری ندارم که نرود و دوباره بحث نشود و هیچوقت هم اگر ببینم اشتباه است مانع نمیشوم و هر قدر هم دقت کنند مانعی ندارد این استدلالی که آقا فرمودند اگر درست توجه فرمایند معنایش این میشود که رائی که آقایان نمایندگان در هفتم آبان داده اند غلط بوده است و اشتباه است برای اینکه دولت میگوید اگر لازم ندارد به بلدیه‌ها بدهد اگر بایستی بود چرا ما قانون هفتم آبان را آوردیم این بایستی نیست آقا میگوید که دولت مجاز است آنچه لازم ندارد

از اراضی وابنیه و اینها به بلدیه‌ها بدهد خوشبختانه متوجه کرده اند که بلدیه هم مجبور است که بمصرف مؤسسات عام المنفعه برساند اینجا اختیار دارد دولت که میتواند بدهد و يك قانونی دارد که آن چیزی را که من نمی‌نشینم و شاید لازم نداشته باشم برای خودم اجازه بدهید اینیه اش را بفروشد و اینیه دیگری بخرند حالا می‌بیند که يك باغی است يك مرزعه است در کنار شهر در اینجا مدرسه لازم دارد و ادارات دولتی هم لازم دارد این قانون را در نفسیر آن قانون آوردیم که از این اراضی که من میتوانم نگاه دارم و میتوانم به بلدیه‌ها بدهم این را بفروشم و بمصرف اینیه دیگری برسانم حالا هر طوریکه مجلس رای بدهد مطاع است و بنده اصراری ندارم برای اینکه مطلب بخوبی واضح است مخیر - بنده در این باب خیلی متاسفم که آقای رهنا عضو کمیسیون بودجه هستند ولی هیچوقت تشریف نمی‌آورند و مذاکراتی که در کمیسیون دو ساعت در اطرافش بحث می‌شود اینها مجدداً در مجلس صحبت میشود تمام اینها در کمیسیون صحبت شده و اگر آقا تشریف داشتند دیگر این فرمایشات را نمی‌فرمودید دلیلش هم این است که آن پیشنهادی که اول فرمودند بکلی متناقض با پیشنهاد ثانوی است اول می‌فرمودند که باید دولت همه اینها را بفروشد در صورتیکه قانون همینطور که ملاحظه می‌فرمائید در هفتم آبان گذشته که اراضی و اینیه که محل احتیاج دولت نیست و لازم ندارند بدهند به بلدیه‌ها يك قانون دیگری آمده است که مخصص آن قانون است بعد مجلس برای اینکه قانون ۱۶ آبان يك تزلزلی درش پیدا نشود يك تبصره اضافه کرده است که آن قانون بحال خود باقی است و تناقض ندارد آقا الان هم عمل میکند جاهائی که لازم ندارند میدهند به بلدیه‌ها و جاهائی که طرف احتیاجشان نیست می‌فروشند برای اینکه آن قسمت‌هایی که طرف احتیاجشان نیست او را بدهند به بلدیه این احتیاط بود و محکم کاری حالا هم کمیسیون این احتیاط را کرد و آن تبصره در این لایحه اضافه شد آقای امیرنیمور کلالی پیشنهاد کردند

و دولت هم موافقت کرد این برای استحکامش است که قانون بحال خودش باقی باشد حالا آن قانون هفتم آبان ۱۳۰۹ را توسعه داده اند یعنی بعضی اراضی را اضافه کرده اند برای ساختمان ادارات دولتی و مدارس این اصل موضوع است و باز هم در اینجا اضافه شده است که تبصره قانون ۷ آبان ماه بحال خودش باقی است این است که خاطر محترم مطمئن باشد که این قلع بلدیها کاملاً منظور شده است و دولت هم در این موضوع نظری ندارد توافق نظر هست در این موضوع نه اینکه خیال بکنید غیر از این باشد بنابر این خواهش میکنم موافقت بفرمائید قانون بگذرد.

رئیس - آقایانیکه با پیشنهاد آقای رهبر راجع بخروج از دستور موافقت دارند قیام فرمایند (چند نفری قیام نمودند)

رئیس - قابل توجه نشد پیشنهاد آقای شریعت زاده:

اصلاح ماده واحده

ماده واحده - وزارت مالیه مجاز است اراضی و ابنیه دولتی واقع در شهرها و حومه آن را در صورتیکه موضوع قانون مصوب ۱۶ بهمن ماه ۱۳۰۷ بوده و مورد احتیاج دولت نیست بفروش رسانیده و از حاصل فروش بناهای جدید برای ادارات و مدارس دولتی خریداری یا ساختمان نماید.

رئیس - آقای شریعت زاده

شریعت زاده - بنده در ضمن مباحثات راجع باین موضوع توجه کردم که بهینم روح اختلاف چیست یافتیم که بعضی از آقایان حفظ قانون هفتم آبان را در نظر دارند یعنی حفظ حقوقی که برای بلدیها به موجب آن قانون مقرر است در نظر دارند چون آن قانون بصورت اجازه است و دولت مجاز است آن قسمت از ابنیه و اراضی را که لازم ندارند به بلدیها واگذار نماید بنابر این هر قانونی یعنی هر موردی که دولت لازم دانست به بلدیها تسلیم کند و موضوع واقعی آن قانون می شود که البته داده میشود باین جهت بنده در اینجا قید کردم بااستثناء آنچه که موضوع قانون شانزدهم آبان

هست یعنی آنچه را که دولت صلاح میدانند به بلدیها داده شود بک قسمت دیگر در این پیشنهاد دولت هست که اراضی و ابنیه دولتی بطور اطلاق شده است که دولت ابنیه و اراضی واقع در شهرها و اطراف بلافضل آنها البته در اینجا لازم بود که تصریح شود اراضی و ابنیه (دولتی) یعنی دولت مجاز است که اراضی و ابنیه متعلق بخودش را بفروشد قسمت دیگر که بنظر بنده ضرورت نیست آن قسمتی است که نوشته است پس از انتقال ادارات دولتی باینجه جدید مورد احتیاج نخواهد بود این قانون بک اصلی است که شاید هر وقت که تا وقتی که این قانون وجود دارد دولت راجع به بک بنائی احتیاج ندارد میتواند بر طبق این قانون بفروشد این ضرورتی ندارد که بنا هائی که فعلاً وجود دارد اگر بعد مورد احتیاج نشد بنابر این بنظر بنده این پیشنهادی که تقدیم شده است جامع نظرهای مختلف است و مقصود دولت را هم تأمین میکند.

وزیر مالیه - بنظر بنده چهار نکته در پیشنهادشان بود یکی این لفظ دولتی است که هیچ مانعی ندارد و بنظر بنده صحیح هم هست (بعضی از نمایندگان - دولتی در لایحه نوشته شده است) یکی دیگر که توضیح ندادند اطراف بلافضل را حومه کرده اند اگر اصراری داشته باشند که حومه باشد بنده مخالفی ندارم اما مطلب سوم و چهارمشان را اگر خودشان توجه بفرمایند تصدیق میفرمایند مطلبشان اساساً صحیح است میگوید موضوع قانون بهم نخورد ولی خوب نمیرساند و برخلاف آن منظور شاید تفسیر شود و موضوع قانون را این طور تعیین میکنند یعنی اراضی و قراولخانه ها و فلان و فلان که دولت لازم نداشته باشد به بلدیها بدهد اگر اینطور میتوان از این معنی در آورد ما هم حرفی نداریم اما وقتی که اینطور نوشته شده اراضی که موضوع آن قانون است یعنی میدانها و قراولخانهها دیگر اشکالی ندارد و همان عبارتی که نوشته شده است برای منظورشان کافی است (صحیح است) اما مسئله بعد از انتقال ادارات که فرمودند این در یک روز پیش می آید که اگر توجه بفرمایند ملاحظه میکنند که این

باید بشود امروز بک اداره دولتی در یک جایی بنشیند یا فرض بفرمائید چهار اداره دولتی لازم داریم و برای این چهار اداره دولتی هشتاد هزار تومان پول لازم داریم اما بقدر هشتاد هزار تومان نمیخواهیم بفروشیم میخواهیم برای بلدیها هم بماند یکی از ادارات که توش نشسته است او را هم میخواهیم بفروشیم چرا برای اینکه مورد احتیاج دولت نیست برش صادق نمی آید اما می توانیم بقدر چهار هزار تومان از اراضی دیگر بسازیم این اداره بزود آنجا آنوقت این اداره مورد احتیاج دولت نیست می شود از این جهت این انتقال لازم است در باب این سه مطلب که بنده هر سه را تصدیق داریم ولی دوتای دیگر را نمی شود پذیرفت زیرا اگر موضوع قانون را بیاوریم پیش هیچیک از آن اراضی را نمی توان فروخت این است که اگر اجازه بفرمایند همین عبارت که در در قانون هست تصویب شود.

شریعت زاده - توضیح آقای وریر مالیه راجع بمورد انتقال موافقت میکنم برای اینکه حالا این مطلب را تذکر دادند نسبت به قسمت اول و دوم هم که آقای وزیر مالیه موافقت کردند که اینطور باشد بنده هم مسترد می دارم

رئیس - آقای وزیر مالیه

وزیر مالیه - لفظ دولتی را موافقم

مؤید احمدی - لفظ دولتی هم در لایحه هست و مقصود آقا حاصل است

شریعت زاده - در ماده ندارد

بعضی از نمایندگان - چرا هست

رئیس - قرائت میشود توجه فرمائید

ماده واحده - در تکمیل قانون ۷ آبانماه ۱۳۰۹ راجع

بعضی از نمایندگان - ملاحظه فرمودید بود
رئیس - عرض کنم قبل از اینکه باین لایحه رأی بگیریم بک تذکری به آقایان میدهم آقای یاسائی بک کاری داشتند راجع باوزان و مقادیر چون یکقدری مفصل بود توافق شد برای جلسه بعد و راجع به شمشک هم که بک لایحه بود آن هم توافق شد برای بعد ولی آقای وزیر داخله بک کاری دارند که پیش از چند دقیقه معطلی ندارد آن را هم بعد از این موضوع موافقت فرمایند که تمام شود. آقایانیکه با ماده واحده موافقت عقیده دارند ورقه سفید خواهند داد (اخذ آراء بعمل آمده ۶۶ ورقه سفید تعداد شد)

رئیس - عده حاضر در موقع اعلام رأی ۷۸ تقریباً اکثریت ۶۶ رأی تصویب شد

۶ - قدیم - فقره لایحه توسط آقای وزیر مالیه |
رئیس - آقای وزیر مالیه

وزیر مالیه - بنده دو تا لایحه دارم یکی راجع مختصر اضافه اعتباری است برای تکمیل و اتمام عمل عمری امید است که بکلی تمام شود یکی دیگر هم راجع باضافه تفاوت قیمتی است که برای جنس قشون مرکز

* اسامی رأی دهندگان آقایان: دکتر احتشام - طالش خان - احتشامزاده - لبقوانی - ارکانی - طهرانچی - دربانی - طهرانی - دکتر سنک بهبهانی - وهاب زاده - طاهری - میرزا محمد تقی طباطبائی - مصدق جانشاهی - مولوی - طباطبائی دبیا - ایزدی - فهیمی - دکتر شیخ - جریبی جبردی - اقبال - دبستانی - امیر ابراهیمی - آخوند یار علی - دکتر سمیعی - لاریجانی - مؤید احمدی - دکتر ملک زاده - محبط - مسعودی - دادور - شریفی - مقدم - دبیر سهرابی - دهستانی - امیر تیمور - یونس آقا وهاب زاده - ثقة الاسلامی - حسنعلی میرزا دولتشاهی - افسر - اورنگ - طباطبائی وکیلی - دکتر ضیائی - معتمدی - علی خان اعظم زنگنه - امیر دولتشاهی - مفتی - حکمت - حاج میرزا حسین خان فاطمی - قنوجی - بشکدار - دکتر لقمان - کازرونی - انجمنی - میرزا محمد خان وکیل - ملک زاده آملی - ساکینیان - قبه - میرزا محمد حسین نواب - رهبری - یونیا - شریعت زاده - سید کاظم یزدی - حسینقلی خان نواب

لازم شده است سه تا لایحه هم آقای وزیر عدلیه خواهش کرده اند که تقدیم مجلس می‌کند که البته بنظر آقایان خواهد رسید راجع بمسائل مختلفه رویهمرفته پنج لایحه است که تقدیم می‌کنم

[۷ - تصویب لایحه اصلاح بودجه صحیه کل]

رئیس - خبر کمیسیون بودجه راجع باصلاح بودجه ۱۳۱۱ اداره صحیه قرائت می‌شود:
خبر کمیسیون:

لایحه شماره ۴۴۸۹ دولت راجع باصلاح بودجه ۱۳۱۱ اداره کل صحیه در کمیسیون بودجه مورد شور و مطالعه واقع با توضیحاتی که از طرف آقای معاون وزارت داخله داده شد کمیسیون با اصلاحات مزبور موافقت و علیهذا راپورت آنرا که عین ماده واحده پیشنهادی است تقدیم مجلس مقدس شورای ملی مینماید.

رئیس - عین ماده واحده پیشنهادی دولت قرائت می‌شود. یادآوری می‌شود که این ورقه توزیع شده است و قرائت نمره هم مطلوب نیست (صحیح است) ماده واحده مطرح است. مخالفی نیست (گفتند - خبر) موافقین ورقه سفید خواهند داد

(اخذ آراء بعمل آمده ۶۹ ورقه سفید تعداد شد) رئیس عده حاضر در موقع اعلام رأی ۷۷ نفر با کثرت ۶۹ رأی تصویب شد *

[۸ - اقتراع برای شرفیابی در روز عید مبعث]

رئیس - روز یکشنبه مصادف است با مبعث یکی از اعیاد مهم مذهبی بایستی برای شرفیابی حضور همایونی اقتراع شود (صحیح است) -
(اقتراع بعمل آمده و آقایان مفصله ذیل انتخاب شدند) آقایان: یونس آقا و هاب زاده - امیر تیمور کلالی علی خان اعظم زنک - دکتر عطاء الله خان سمیعی محمد علی میرزا دولتشاهی - دبستانی کرمانی - رهبری دکتر ضیائی - دهستانی - حاج حسین آقا مهدوی میرزا یونس - لبقوانی

[۹ - موقع و دستور جلسه بعد - ختم جلسه]

رئیس - جلسه را ختم می‌کنیم جلسه آینده پنجشنبه دهم آذر ماه سه ساعت قبل از ظهر در درجه اول لایحه اوزان و مقادیر و لایحه مربوط با ساختمان راه شمشک [مجلس یکساعت بعد از ظهر ختم شد]

رئیس مجلس شورای ملی - دادگر

قانون

راجع به مخارج تعمیرات مجسها و توقیف گاهها

ماده واحده - وزارت مالیه مجاز است تا میزان شصت هزار ریال مخارج تعمیرات زندانها (مجسها) و توقیف گاهها را از سیصد هزار ریال اعتبار ساختمان مجسها و توقیف گاهها که در بودجه سال ۱۳۱۱ منظور است بردارد.

این قانون که مشتمل بر يك ماده است در جلسه بیست و ششم آبانماه یکهزار و سیصد و یازده شمسی به تصویب مجلس شورای ملی رسید.
رئیس مجلس شورای ملی - دادگر

قانون

اصلاح فقره دوم از ماده اول بودجه ۱۳۱۱ تشکیلات کل نظمی

ماده واحده - وزارت مالیه مجاز است مبلغ ده هزار ریال اعتباریکه ضمن فقره دوم ماده ۱ مخارج غیرنابت بودجه ۱۳۱۱ تشکیلات کل نظمی برای مخارج ابتدائی چهار نظمی منظور است برای مخارج ابتدائی ده نظمی بردارد این قانون که مشتمل بر يك ماده است در جلسه سوم آذر ماه یکهزار و سیصد و یازده شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید.
رئیس مجلس شورای ملی - دادگر

قانون

تکمیل قانون اجازه فروش اراضی و ابنیه دولتی واقعه در شهرها

ماده واحده - در تکمیل قانون هفتم آبانماه ۱۳۰۹ راجع به فروش و تهیه ابنیه دولتی وزارت مالیه مجاز است از اراضی و ابنیه واقعه در شهرها و اطراف بلا فصل آنها که مورد احتیاج دولت نیست و یا پس از انتقال ادارات دولتی به ابنیه جدید مورد احتیاج نخواهد بود بقدریکه قیمت آنها برای ساختمان ادارات و مدارس دولتی کافی باشد فروخته و از حاصل فروش بناهای جدید برای ادارات و مدارس دولتی خریداری یا ساختمان نماید و بصره قانون هفتم آبانماه ۱۳۰۹ بقوت خود باقی خواهد بود.

این قانون که مشتمل بر يك ماده است در جلسه سوم آذرماه یکهزار و سیصد و یازده شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید.
رئیس مجلس شورای ملی - دادگر

قانون

اجازه پرداخت تمهیدات منظوره در بودجه سال ۱۳۱۱ صحیه کل مملکتی

ماده واحده - وزارت مالیه مجاز است پنج فقره اعتباری را که بشرح ذیل ضمن بودجه سال ۱۳۱۱ صحیه کل منظور شده است:

ضمن ماده ۷ فقره دوم ۱۵۰۰ ریال
ضمن ماده ۳۶ فصل سوم ۵۴۶ ریال

بنابینا رعایت اصلاح عبارتی قانون فوق ضمن تصویب صورت مجلس جلسه سوم آذر طبع متن قانون مزبور در این صورت مشروح بعمل آمده

اسامی رأی دهندگان - آقایان: رهبری - شریعت زاده - میرزا صادقخان اکبر - خواجهی - اسدی - معضدی ملک زاده آملی - سهرابخان ساکنیان - میرزا محمد خان وکیل - طالش خان - میرزا اسدالله فقیه - میرزا یونس - انجمنی حسنیلیخان نواب - حاج میرزا حسین فاطمی - بنکدار - افسر - یونس آقا و هاب زاده - اورنگ - علیخان اعظم زنک - بوشهری فراگوزلو - امیر دولتشاهی - دکتر طاهری - نفاة الاسلامی - مقدم - جهانشاهی - حسینی میرزا دولتشاهی - مخبر فرمند - داور مؤید احمدی - سید محمد معصوم - دبیرسرای - دکتر ضیائی - مسعودی - دکتر شیخ - شریفی - وهاب زاده - میرسید احمدیهانی دربانی - طهرانی - ارکائی - جدیری - دهستانی - لاریجانی - اخوند یار علی - فتوحی - ابوالحسن خان بیرنیا - کازرونی دکتر لقمان - دکتر ملک زاده - دبستانی کرمانی - امیر ابراهیمی - سید کاظم - هزارجریبی - لبقوانی - مولوی - اقبال - ایزدی طهرانچی - طباطبائی دیبا - دکتر سنک - فهیمی - احتشامزاده - میرزا محمد حسین نواب - دکتر احتشام - میرزا محمد تقی طباطبائی مفتی - دکتر سمیعی.

دوره هشتم تقنینیه

۴۰۰ ریال	ضمن ماده ۲ فصل اول قسمت اول
۶۳۰ ریال	ضمن ماده ۲ فصل اول قسمت دوم
۶۴۲۰ ریال	ضمن ماده ۲ فصل اول قسمت اول
جمع ۹۴۹۶ ریال	
بشرح ذیل پرداخت نماید:	
۱۵۰۰ ریال	۱ - بقیه مخارج معاودت پروفیسور نولمر مشاور فنی صحیه کل علاوه بر میزان منظوره در قانون استخدام مشارالیه
۵۴۶ ریال	۲ - اضافه مکالمات تلفونی مؤسسات صحیه کل در سال ۱۳۰۹
۶۳۰ ریال	۳ - بقیه حقوق اسفند ۱۳۰۹ دکتر شامیاتی رئیس قرنطینه هنگام
۴۰۰ ریال	۴ - تفاوت حقوق اسفند ۱۳۰۹ و اسفند ۱۳۱۰ دکتر حبیب عدل
۱۱۲۰ ریال	۵ - دکتر محمود سدیقی و دکتر محمد خان سلطانی اطباء کشیک مریضخانه دولتی ۵۶ روزه از ۲۰ مهر الی ۱۵ آذر ۱۳۱۰ از قرار ماهی سیصد ریال
۱۰۰۰ ریال	۶ - دکتر اسمعیل خان خلعت بری طبیب کشیک مریضخانه دولتی از ۱۱ آذر لغایت دیماه ۱۳۱۰ از قرار ماهی ششصد ریال ۵۰ روز
۹۰۰ ریال	۷ - دکتر حسینخان خسرو خاور طبیب کشیک مریضخانه دولتی از ۱۶ آذر لغایت دیماه ۱۳۱۰ از قرار ماهی ششصد ریال ۴۵ روزه
۲۰۰۰ ریال	۸ - دکتر منصور خان گل سرخی طبیب کشیک مریضخانه وزیری از اول شهریور لغایت دیماه ۱۳۱۰ پنجم ماهه از قرار ماهی چهار صد ریال
۱۴۰۰ ریال	۹ - دکتر عطاءالله خان سالاری طبیب کشیک مریضخانه وزیری از اول شهریور الی یازدهم آذر ۱۳۱۰ سه ماه و پانزده روز ماهی چهار صد ریال
جمع ۹۴۹۶ ریال	

صورت تمهیدات سال ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰ منظوره در بودجه ۱۳۱۱

۱۵۰۰ ریال	۱ - بقیه مخارج معاودت پروفیسور نولمر مشاور فنی سابق صحیه کل منظوره در ماده ۷ فقره دوم
۵۴۶ ریال	۲ - اضافه مکالمات تلفونی مؤسسات صحیه کل در سال ۱۳۰۹ منظوره در ماده ۳۶ فصل سوم
۴۰۰ ریال	۳ - تفاوت حقوق اسفند ۱۳۰۹ و ۱۳۱۰ دکتر حبیب عدل منظوره در ماده ۲ فصل اول قسمت اول
۶۳۰ ریال	۴ - بابت حقوق اسفند ۱۳۱۰ دکتر شامیاتی رئیس قرنطینه هنگام منظوره در ماده ۲ فصل اول قسمت دوم
۶۴۲۰ ریال	۵ - حقوق شش نفر اطباء کشیک مریضخانه های دولتی و وزیری منظوره در ماده ۲ فصل اول قسمت اول
جمع ۹۴۹۶ ریال	

این قانون که مشتمل بر يك ماده است در جلسه سوم آذر ماه یکپنجاه و سیصد و یازده شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید
رئیس مجلس شورای ملی - دادگر